MIKÄ ON NÄKY?

(What Is A Vision)
56-0408A · Chicago, Illinois, USA, 8.4.1956

1 Rukoilisimmeko. Taivaallinen Isämme, me kiitämme Sinua kaikesta hyvyydestäsi meitä kohtaan. Jumala, me tunnemme itsemme arvottomaksi katsomaan tämän kuulijakunnan ylitse tänä aamuna, nähdessämme tämän syntymäpäiväkakun täällä. Olen pahoillani, Isä, anna minulle anteeksi. Minä en osaa puhua, mutta minä rukoilen, Jumala, että jotenkin, tämä Jumalallisen Rakkauden virta tulisi auttamaan jokaista. Siunaa näitä ihmisiä, jotka ovat tehneet tämän suuren asian, Isä, ja minä pyydän, että Sinun siunauksesi tulisivat olemaan niin suurina meidän kanssamme tänään, että koko rakennus tulisi tulvilleen Sinun Kirkkauttasi. Ja ajatellen jokaista kertaa, kun näkee kuurojen ja mykkien ihmisten kulkevan ohitse; mennen toiselle puolelle. Oi, minä rukoilen, Jumala, että Sinä jotenkin tekisit jotakin suurta meille tänään. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

3 Voikoot Jumalan siunaukset levätä Buckmannin yllä. Minä rukoilen, että Jumala tulisi siunaamaan teitä, kalliit ystäväni. Se on suurinta arvelisin... Oletteko näyttäneet sitä yleisölle? Oletteko? Eikö se olekin kaunis? Haluan käyttää tätä tilaisuutta kiittääkseni teitä. Maailmassa ei ole mitään tapaa voidakseni koskaan maksaa takaisin teille kenellekään näitä siunauksia. Huomioin lahjat, jotka on annettu minulle ja pienet lahjat kirjekuorissa, ja kortit ja muut asiat. Se on ihmeellistä, ja se saa minusta tuntumaan siltä, kuin haluaisin sopia takaisintulostani ensi vuonna syntymäpäivänäni. Kiitos teille ystävällisyydestänne. Se on ihmeellistä. Katsoin ympärilleni enkä tiennyt, mikä se oli, ja se todella on kaunis, ja kaikki teidän lahjanne.

4 On vain yksi asia, jonka voin sanoa, ja tämä ei ole tarkalleen se, mitä sanoa, vaan rukoilla: "Jumala siunatkoon teitä." Jos koskaan olen kykenevä siihen, ja jos Jumala koskaan antaa minun tässä elämässä osoittaa, miten arvostan kaikkia näitä lahjoja ja jokaista... Jopa eräältä pikkutytöltä oli siellä kirjekuori, ja se oli hänen kymmenyksensä, uskoisin sen olleen noin 8 senttiä. Hän lähetti sen minulle syntymäpäivälahjaksi, hänen kymmenyksensä. Aina siitä alkaen näihin suuriin lahjoihin täällä. Juma-

la runsaasti maksakoon teille takaisin rakkaat veljeni ja sisareni. Minä en luullut, että te todella ajattelitte niin paljon minusta. Minä arvostan sitä.

5 Tänään me tulemme puhumaan sydämeltä sydämelle, uskoisin niin. Saarnaamisen asemesta tulen vain puhumaan ja ehkä selittämään joitakin asioita, jotka näyttävät niin salaperäisiltä teille kokouksissa. (Olen jotenkin hengetön, sillä en odottanut toista syntymäpäivää, tänään.)

6 Tullessani sisään ovesta, kohtasin hyvän ystäväni täältä, Art Wilsonin. Arvelisin kaikkien Kristittyjen Liikemiesten tuntevan hänet. Kotisi on Oregonissa, eikö niin? Renossa, Nevadassa. Veli Art Wilson, oikealla puolellani; seuraava mies on herra Wood, herra Banks Wood, ystäväni ja naapurini.

7 Herra Wood on kulkenut mukanani, ja monet teistä ihmisistä tunnette hänet kirjojen myynnistä kokouksissa. Tuo mies on ollut hyvin menestyksekäs urakoitsija.

8 Eräänä päivänä olin Louisvillessa, Kentuckyssa pitämässä kokousta, hän itse oli Jehovan Todistaja; hänen vaimonsa oli metodisti, he olivat kuulleet kokouksista, joten he ajoivat sinne nähdäkseen, kuinka todellista se oli.

9 Tuona iltana siellä oli eräs tyttö, joka oli jähmettynyt. Hän oli maannut useita kuukausia, kykenemättä liikauttamaan niveltäkään vyötäröstä alaspäin, nuori neiti, noin 15-vuotias, ja hän nousi ylös paareiltaan, kun hänet oli tuotu puhujanlavalle, ja hän käveli ympäri salia. Seuraavana päivänä hän jatkoi samalla tavalla; ja muutaman päivän kuluttua hän palasi takaisin kouluun normaalina ja terveenä, ja oli monia muita asioita, joita Herra teki.

10 Niinpä herra Woodilla sitten oli jotakin tehtävää, (rakennuksen viimeistely, tai jotakin sellaista) ja hänen täytyi kiirehtiä takaisin saadakseen sen tehdyksi. Hän meni Houstoniin, Texasiin, minun seuraavaan kokoukseeni. Ja siellä hän seisoi tuona iltana, kun Herran Enkeli ilmestyi, ja kamera otti kuvan tuosta Enkelistä, tuon kuvan, jonka te olette itse nähneet täällä.

11 Yksi hänen suurista vaihtoehdoistaan, hänellä oli raajarikkoinen poika, jonka jalka oli koukussa hänen allaan. Kun olin tullut takaisin Ruotsista, heillä oli kokous teltassa, ja uskoisin sen olleen Clevelandissa, Ohiossa.

12 Herra Wood oli yhä tietenkin väkijoukossa seuraten mukana, niin kuin monet teistä tänään, mutta päättäneenä pysyä, kunnes se olisi ohitse. Se on oikea tapa; sillä tavalla se tulee tehdä. Hän pani työnsä syrjään, ja toi pojan Clevelandiin.

13 Muutaman illan jälkeen kokouksessa, (tietenkään minä en muista sitä, vaan olen kuullut sen nauhalta), hänen ollessaan istumassa aivan teltan takaosassa, hän ja hänen vaimonsa, ja Pyhä Henki tuli alas ja sanoi: "Tuo rouva, joka istuu siellä takana rakennusurakoitsija miehensä kanssa, hänellä on kasvain, ja hänen poikansa on raajarikkoinen, mutta NÄIN SANOO HERRA, he ovat parantuneet." Hän nosti pikku kaverin ylös; ja hänellä on ollut hieno suora jalka tuosta hetkestä alkaen, aivan yhtä normaali kuin kenen tahansa pojan voisi olla.

14 Herra Wood lopetti urakoinnit ja kuljeskelee minun kanssani. Hänen poikansa ja minun poikani ovat hyviä kaveruksia, ja hän on aivan yhtä normaali ja terve kuin kuka tahansa poika. (Hän odottaa mennäkseen armeijaan juuri nyt.) Niinpä Herra on hyvä, eikö olekin? Ja täynnä laupeutta. Ja kuinka monia suuria asioita Hän onkaan tehnyt keskellämme!

15 Nyt, tänä iltana, koska me lähdemme hieman aikaisin... (Minulla on sovittu tapaaminen Louisvillessa, Kentuckyssa kello kahdeksan aamulla, joten meidän täytyy ajaa koko matka sinne tänä yönä, ja se on noin kahdeksan tai kymmenen tunnin ajo, joten me ehdimme sinne juuri suunnilleen tuon sovitun tapaamisen aikaan. Me tulemme lähtemään suoraan täältä Louisvilleen autolla, ja siksi meidän tarkoituksemme on aloittaa kokous hieman aikaisemmin tänä iltana ja me arvostamme sitä, jos te tulisitte hieman aikaisemmin, jos te haluaisitte tehdä niin.

16 He kertoivat minulle, että voisin olla puhujanlavalla... Veli Joosef sanoi, että "kortit tullaan jakamaan kello kuudelta. Armeija saattaa ottaa Billyn hyvin pian, joten herra Wood antaa kortit, ja Billy opastaa häntä siinä.

Minä kysyin: "Kuinkas se sujuu, herra Wood?"

17 Hän sanoi: "Hienosti, mutta minulla ei ole kuin kaksi korttia jäljellä ja kuusi ihmistä, jotka haluavat niitä." Hän sanoi: "Mitä tehdä sellaisessa tapauksessa?"

Minä sanoin: "Aivan niin kuin olet tehnyt." Sanoin: "No niin..."

18 Eilen illalla hän sanoi olevansa niin onnellinen, kun hän näki ihmi-

set, joille hän oli antanut kortteja, seisomassa puhujanlavalla ja Jumalan parantavan heidät ja tekevän heidät terveiksi. Hän oli niin onnellinen siitä.

19 Nyt tänä iltana niitä tullaan jakamaan kello kuudelta, koska uskon, että minun oletetaan olevan puhujanlavalla viittätoista vaille kahdeksan, niin että voimme lopettaa hieman aikaisemmin tuon pitkän ja väsyttävän ajon vuoksi tänä yönä.

20 Niinpä kiitos teille tulostanne tänään iltapäivällä, tänä tuulisena ja kylmänä iltapäivänä, ja kuitenkin te olette tulleet. Se osoittaa, että te ette tulleet tullaksenne nähdyiksi. Te tulitte nähdäksenne mitä hyvää te voisitte saada kokouksesta Jumalalta, ja minä rukoilen, että Hän tulisi siunaamaan teitä runsaasti. Nyt se ei itse asiassa merkitse sitä, että ihmisten täytyisi olla täällä kello kuudelta; vain teidän, jotka haluatte rukouskortteja.

21 Lisätköön Herra nyt siunauksensa koko yhteen kokoontumisellemme. Toivon jonakin päivänä, jos Herra tahtoo, voivani pian olla takaisin Chicagossa, palvelemassa Herraa.

22 Raamattu sanoo tässä:

Jos teidän keskuudessanne on joku, joka on hengellinen tai profeetta, niin Minä Herra tulen tekemään itseni tunnetuksi hänelle näyissä.

Lisätköön Herra siunauksensa Hänen Sanalleen.

23 Nyt vain kuten sydämeltä sydämelle keskustelussa... Joosef ei tiedä tätä, mutta pyydän häntä, että hän voi koska tahansa keskeyttää puheeni ja sanoa mitä tahansa...

24 Meillä oli tämänkaltainen ohjelma tänä aamuna radiossa. Kuulitteko te kaikki tuon ohjelman? Niinpä sitten, minä ajattelin, että me ehkä tänään... Nähdäksemme, mitä ihmiset tuntevat niin, että te voitte nähdä yliluonnollisen toiminnan, ja vain puhua sydämeltä sydämelle toinen toisillemme. Menkäämme tämän sisäpuolelle niin pitkälle kuin minä voin mennä. Monia näistä asioista, joita minulla on sydämelläni sanoa, minä en ole koskaan aikaisemmin elämässäni sanonut kuulijakunnan edessä, joten voikoon Hän lisätä siunauksensa sille, mitä me sanomme.

25 Ensimmäinen asia, mistä me haluamme puhua, on *Mikä on näky?* Mitä se olisi? Niin monet ihmiset... (Minä en sano sitä niin kuin veljemme Billy Graham sanoi...) vastauksena arvostelijoilleni... Olen niin kiitollinen, että minulla on niin vähän arvostelijoita. Jotkut heistä, jotka eivät

koskaan ole olleet kokouksessa, saattavat sanoa: "No niin, siinä ei ole yhtään mitään", mutta kun he kerran ovat kokouksessa, niin se lähes aina selvittää sen, kun Jeesus saa otteen heidän sydämestään, niin silloin he näkevät, että se on totta.

26 Näky on... Monet ihmiset kysyvät minulta: "Veli Branham, onko se aineellista, jota sinä katsot, vai onko se vain vaikutelma mielessä, tai mitä se on?" Ei, se on aineellista. Se on aivan yhtä todellista kuin se, mitä minä katson juuri nyt. No niin, kuinka se tapahtui, se tapahtuu Jumalan suvereenista armosta. Kun olin vain vauva, kun olin juuri syntynyt, niin äitini kertoo minulle, että tämä Valo tuli sisälle ja riippui tuon pienen vuoteen yläpuolella, jossa olin syntynyt; ja siitä asti kuin voin muistaa, nuo asiat ovat tapahtuneet edessäni.

27 Se vain avautuu. Näyttää siltä kuin ei olisi minkäänlaista tapaa miten voisin todella selittää sen, voin vain yrittää parhaani; ainostaan alistua Pyhälle Hengelle, ja se vain alkaa, ja siinä se on edessänne. Te olette tietoiset, että seisotte täällä, ja kuitenkin te olette 40 vuotta taaksepäin jonkun elämässä katselemassa, mitä he ovat tekemässä. Ainoa asia, jonka voin sanoa, on se, mitä minä katselen; ja sitten, kun tulen jotenkin itsekseni jälleen, minä käsitän sanoneeni jotakin, mutta monta kertaa en tiedä, mitä olen sanonut. Minä saan sen näiltä pojilta, jotka istuvat täällä nauhureiden kanssa; he soittavat sen minulle. Siten minä saan tietää sen. Niinpä se ei ole laisinkaan minussa itsessäni. Ja se on annettu yhtä tarkoitusta varten.

28 Nyt, minä ajattelen, ja sanon tämän sydämestäni, että suurin ja korkein muoto Jumalan saada Hänen sanomansa Hänen ihmisilleen on, että ihmiset uskovat Hänen Sanansa. Se on oikein. Se on korkein muoto, Evankeliumin saarnaaminen on korkein muoto. Sitten, jos huomaatte, niin Raamattu asettaa sen sillä tavalla. Ensimmäiseksi, apostoli; toiseksi profeetta jne. Sitten eteenpäin yhdeksään hengelliseen lahjaan, jotka toimivat jokaisessa paikallisessa ruumiissa.

29 No niin minun kokoukseni Amerikassa eivät ole olleet niin hyviä, niin kuin niiden olisi tullut olla Amerikassa. Minun kokoukseni ovat voimallisempia Herralle meren takana. He kokoontuvat sen ympärille paremmin. Enkä minä tiedä miksi. Minä en nyt puhu teistä ihmisistä. Ei, minä puhun kansasta yleensä, kaikkialla, kuten sanoisimmeko Chicago kokonaisuudessaan; tai Durban, Etelä-Afrikassa, kokonaisuutena. Jotakin sellaista; tai kuten Meksiko City, kokonaisuutena. He tulevat rea-

goimaan siihen 80 prosenttia enemmän kuin se, miten he reagoivat Amerikassa.

30 No niin, se mihin Amerikka reagoi parhaiten minun mielipiteeni mukaan, ovat Oral Robertsin parantamiskokoukset. Veli Oral Roberts on voimallinen puhuja, todellinen saarnaaja, ja hyvä, Jumalaa pelkääväinen veli; Oral Roberts, minun hyvä ystäväni, hieno veli. Minä kunnioitan syvästi veli Robertsia. Herra on hänen kanssaan, siunaten häntä suunnattomasti, hänen kokouksiaan täällä Amerikassa.

31 Katsokaahan, me molemmat saatamme mennä johonkin kaupunkiin, ja hänellä on kokouksensa, ja minulla on kokoukseni. Ja hänen kuulijakuntansa on monta kertaa suurempi kuin minun, vähäisellä ilmoittamisella, koska hänen palvelustehtävällään on suurempi vaikutus täällä Amerikassa, koska hän on niin vaikutusvaltainen puhuja. Hänellä on tapansa. Hän on älykäs, koulutettu, ja tuntee Raamatun, ja hän voi antaa sen sillä tavalla, että koulutetut ihmiset kuuntelevat sitä, koska se on sillä tasolla, jossa he elävät.

32 Mutta ottakaapa meidät, kun me menimme Afrikkaan, no niin, sillä ei ollut mitään siihen verrattavaa. Ihmiset, jotka ovat kouluakäymättömiä ja niin edelleen, katsovat yliluonnolliseen, koska heillä ei ole koulutusta, eikä heitä ole opetettu niin oppineesti kuin näitä ihmisiä täällä. Niinpä sitten, se on asia, jonka Herra on antanut voittamaan ihmisiä.

33 Tarkoitukseni ei nyt ole sanoa, etteivätkö monet koulutetut, älykkäät, terävät, jotkut korkeimmista, jopa kuninkaat ja hallitsijat, varmasti, he uskovat sen ja vastaanottavat sen; mutta noin yleisesti, siitä on pitkä aika, kun meillä on ollut herätystä meidän amerikkalaisissa kirkoissamme, sitten Wesleyn ajanjakson.

34 Nuo vanhat sukupolvet kuolivat, jolloin Wesleyn ihmisiä oli tapana kutsua "pyhiksi kieriskelijöiksi" ja "nytkähtelijöiksi", koska heidän päänsä nyki, heidän maatessaan puhujanlavalla ja kaikkialla käytävillä. He kaatoivat vettä heidän päälleen. He tuulettivat heitä, kun Pyhä Henki oli heidän yllään. No niin, nuo päivät ovat hävinneet kauan aikaa sitten. Me olimme kaikki asettuneet aloillemme ja tulleet niin ortodoksisiksi. Mutta siksi he eivät voi... Ihmisille on opetettu tänään, että puhujan täytyy esittää se mestarillisella tavalla. No niin, se kyllä sopii. Se on hienoa ja mukavaa. Niin kauan, kun te vain vastaanotatte Kristuksen: se on pääasia, kaikki on hyvin niin kauan kuin te vastaanotatte Kristuksen.

Nyt me huomaamme veljemme Robertsin. Te ehkä kuulitte hänen ohjelmansa tänä aamuna.

35 Luin tuon artikkelin sanomalehdistä, kuinka he siellä alhaalla Australiassa, (kuinka hirvittävä asia), kuinka he ilkkuivat ja kutsuivat häntä huijariksi ja kaikkea muuta ja ajoivat hänet ulos sillä tavalla, missä ehkä tämän tyyppinen palvelustehtävä olisi ravistellut tuota asiaa juuri nyt. Se olisi ollut erilaista.

36 Mutta veli Roberts... Kuitenkin, Jumala on antanut hänelle tien toimia ihmisten kanssa, joita minä en voisi koskettaa, ja ehkä minä toimin ihmisten kanssa, joita hän ei voi koskettaa. Mutta yhdessä me olemme veljiä yrittäen tehdä sen, minkä voimme Jumalan valtakunnalle, näettekö.

37 Ja näyt ovat vain osa saarnattua Evankeliumia. Nyt te näette, että jos minulla olisi koulutusta, ja mahdollisesti hyvä ääni ja niin edelleen, ja olisin voinut tuoda esiin Evankeliumin kuten... Minä olisin mahdollisesti ollut tuonkaltainen saarnaaja. Mutta Jumala, tietäen, että minä en tulisi olemaan koulutettu, Hänen täytyi antaa minulle jotakin muuta, jonka kanssa toimia, näettehän, siten Hän teki sen. Se on ainoa asia, minkä tiedän.

38 Nyt te saatatte ihmetellä, mitä tapahtuu puhujanlavalla, kun potilas, tai minä en halua sanoa sitä sillä tavalla. Se kuulostaa liiaksi lääketieteelliseltä. Voisinko sanoa, kun ystävä seisoo edessäni, haluten apua. Tämä on se, mitä tapahtuu.

39 Minulla ei ole mitään tekemistä sen kanssa, ei vähääkään. Se on tuo potilas itse, joka käyttää tuota jumalallista lahjaa. Minulla ei ole yhtään mitään tekemistä sen kanssa. Minä vain annan myöden, taivun, kunnes heidän henkensä ja Henki, joka on ylläni, ja jolle minä annan myöden, kunnes Pyhä Henki... (Minä sanon sen tällä tavalla, niin että te tulette ymmärtämään.) Tässä on Pyhä Henki, täällä ylhäällä, ja minä vain annan myöden Hänelle, kunnes tiedän, että Hän on siellä. Minä puhun henkilölle niin, että voin saada heidän huomionsa. Siihen mennessä en tiedä mitään muuta; ja Pyhä Henki, minun henkeni taivuttua, näyttää minulle heidän elämänsä. Kun se tapahtuu, se rakentaa potilaan uskon sille paikalle; ja monta kertaa, kun aloitan sanomaan jotakin muuta; se tulee pysäyttämään minut ja sanomaan: "NÄIN SANOO HERRA." No niin, tarkatkaa sitä. Se on täydellistä joka kerta, se ei koskaan petä.

40 Hän saattaa kertoa heille, mitä on tulossa tapahtumaan, ja se tulee olemaan sillä tavalla. Kirjoittakaa se muistiin ja nähkää onko se sillä tavalla. No niin, se on potilas, joka tekee sen.

41 Minä ehkä annan tämän nyt vähän harrastelijamaisessa muodossa, niin että te tulette ymmärtämään. Me olemme kaikki pieniä poikia ja tyttöjä, ja me olemme takaisin nuoruudessamme. Tässä on valtavan korkea aita, ja siellä sisäpuolella on menossa karnevaalit. Ja sattuu niin, että minä olen hieman pidempi kuin te. Te ehkä olette voimakkaampi kuin minä, mutta minä olen pidempi. Katsokaahan, Jumala valmistaa ihmiset eri tavalla erilaisia töitä varten. No niin, sitten täällä ylhäällä, sillä korkeudella, josta minä voin katsoa lävitse, on reikä seinässä. No niin, minä voin saada otteen aidan yläreunasta, koska voin ylettyä hieman korkeammalle, ja voin kohottaa itseni ylös ja katsoa tämän reiän lävitse, ja minä voin tulla ja kertoa teille, mitä olen nähnyt. Voitteko nyt käsittää idean? Seuraatteko mukanani?

No niin, viereinen mies on ehkä voimakkaampi, mutta hän ei voi nähdä niin korkealta. Hän sanoo: "Veli Branham, mitä sinä näet?"

42 Minä sanon, "Hetkinen vain", ja hyppään korkealle, otan otteen aidan yläreunasta ja vedän itseni ylös ja sanon: "Minä näen elefantin", ja tulen alas. Se on ollut rasittavaa, koska nostan itseäni ylös. Puhun tämän kuten vertauksena, niin että te tulette varmasti ymmärtämään sen.

Nyt, kun olen tullut takaisin, te kysytte: "Mitä sinä näit?"

"Elefantin."

43 Hyvä on, se on nyt senkaltaista kuin henkilö seisomassa puhujanlavalla käyttämässä jumalallista lahjaa. Se on rasittavaa, koska henkilö itse käyttää tuota lahjaa. He eivät ole tietoiset siitä, mutta he käyttävät sitä itse.

44 Nyt minulle kerrottiin eilen illasta, että siellä puhujanlavalla seisoi mies. Veli Joosef kertoi minulle tavattuaan minut, että tuo mies oli... Hänen ensin tullessaan sinne ylös, minä ajattelin, että hän oli kuuro ja mykkä. Minä sanoin: "Kuinka voitte, herra", tai jotakin sellaista. (En ehkä kerro sitä aivan oikein. Minä puhun sen, mitä he kertoivat minulle. Minä en vielä ole kuunnellut tuota nauhaa.) Ja he sanoivat tuon miehen vain seisseen siellä, ja minä sanoin: "No niin, hän on ehkä kuuro ja mykkä."

45 Tarkatkaa nyt suvereenia armoa. Se on kuten mielipuoli puhujanla-

valla. Se on kuin noitatohtori Afrikassa seisomassa siellä luut käsissään antamassa teille haastetta, näettehän. Sitten armo saa otteen. Teidän ei tarvitse huolehtia siitä. Ei ole mitään murehdittavaa. Armo ottaa otteen.

46 Jumala ottaa otteen niin, että te voitte saada otteen. Sitten eräs mies seisoi siellä. Minä sanoin: " Hyvä on, ehkäpä hän on kuuro ja mykkä", ja yhtäkkiä näky ilmestyi edes.. [Hälytyskello soi.]

47 Suokaa anteeksi se oli minun rannekelloni hälytin. Se oli aika, jolloin minun piti tulla tänne ja aloittaa. Tiesin, että te kuulisitte sen tässä, he antoivat minulle rannekellon, jossa on hälytin, mutta se ei pysäytä aikaa vielä, toivoisin... Minä tulen kuulemaan tästä. Sitten tuon miehen seisoessa siellä, näky, ja minä näin nopeasti Suomen tai jotakin.

48 En muista, mutta mitä se olikin, he sanoivat minun kertoneen hänelle, että hän oli suomalainen. Ja hän sanoi: Hän huijaa meitä, tai jotakin muuta sellaista, että hän oli suomalainen. Joosef tässä sanoi, että hänestä oli jotakin hyvin erikoista, kuinka Se voi tietää, mikä tuon miehen kansalalaisuus oli. Jumala Hänen armossaan näytti sen.

49 [Veli Mattson-Boze sanoo veli Branhamille: "Se siinä oli, että sinä et sanonut sanaakaan tuolle miehelle."] Niin. ["Niinpä, sitten sinä sanoit: "Minä ajattelin, että sinä olit kuuro ja mykkä." Mutta sinä sanoit: "Ei, sinä et ole kuuro ja mykkä, sinä et vain osaa englantia."] Niin se oli. Sitä se oli. ["Niin se oli."] Niin se oli. ["Ja minä en voinut käsittää, kuinka sinä saatoit ymmärtää sen."] En myöskään minä; enkä minä ymmärtänyt. Mutta sitten Se kertoi hänelle, että hänellä oli vaiva maksassa tai jotakin... ["Sydänvika."] Sydänvika. ["Sinä kerroit hänelle, että hän oli suomalainen, ja saarnaaja, ja että hänellä oli sydänvika."]

50 Ihmettelenpä olisiko mahdollista, että tuo mies olisi täällä rakennuksessa tänään, ja jos joku, joka istui hänen lähellään voisi jotenkin... Jos he osaavat puhua suomen kieltä, niin... Jos se on oikein, niin kohottaisitteko kätenne. Jos tuo mies on rakennuksessa tänään, tuo suomalaismies, joka oli täällä eilen illalla, ja josta olemme puhuneet, ja joka oli puhujanlavalla. Minä vain halusin... ["Minä tunsin tuon miehen."] Oi, sinä tunsit tuon miehen. ["Kyllä, minä tunnen tuon miehen ja niinpä minä tiedän, että se oli oikein."] Minä ajattelin, että hän ehkä oli tullut koko matkan Suomesta asti rukoiltavaksi. ["Hän on ollut täällä vuoden tai kaksi, mutta hän ei ollut nuori tullessaan, joten hän ei koskaan oppinut englantia."] Oi, niinkö se oli? ["Hänellä on suomalaisia kokouksia ylhäällä Waukeganissa, Illinoisissa."] No niin, arvelen, että hän ehkä on mennyt

takaisin kotiinsa.

51 Nyt, kun Jeesus oli täällä maan päällä, ja Hän oli Jumalan voideltu suukappale. Uskotteko te sen? Hän oli Jumalan ainosyntyinen, ja Jumala oli Hänessä, sovittaen maailman itsensä kanssa ilman määrää. Uskotteko te sen, te Raamatun opiskelijat? Hän oli Immanuel. Yksikään meistä ei ole koskaan tuleva tuolle paikalle. Ei, ei, Hän oli Jumalan pyhä neitseellisesti syntynyt Poika, ja kukaan ei koskaan tule olemaan sitä. Me emme ole koskaan kykenevät tekemään asioita sillä tavalla, koska Hän oli sitä. Mutta nyt, Hän lupasi, että niitä asioita, joita Hän teki, me myös tulisimme tekemään, koska me tulisimme otetuiksi lapsiksi Jumalalle Hänen kauttaan. Onko se oikein? Nyt, se koskee meistä jokaista. Jokainen uskovainen tulee Jumalan pojiksi ja tyttäriksi. Onko se oikein?

52 Kun tuo nainen, jolla oli verenvuototauti, kosketti Hänen viittaansa, se oli aivan kuin olisi kurkistanut reiän lävitse. Näettehän? Hän tunsi, että voimaa lähti Hänestä. Hän tuli heikoksi, mutta Hän ei tiennyt, mitä oli tapahtunut. Joku oli uskolla koskettanut Häntä. Hän kysyi, kuka se oli, ja jokainen kielsi sen. Ja mitä tapahtui sen jälkeen; Hän katseli ympärilleen kunnes Hän löysi... No niin, miten Hän tunsi hänet? Se on kysymys, jonka haluan antaa teille. Miten Hän tunsi hänet?

53 Sallikaa minun nyt veljenä yrittää selittää tämä, miten Hän tunsi hänet, koska, kun joku on tehnyt sen, minä voin sanoa näistä kokouksista täällä, Pyhän Hengen toiminnasta, kun jotakin on siunattu, näyttää siltä kuin siellä jokin vetäisi teitä sillä tavalla, ja te käännytte tuon henkilön puoleen. Sitten juuri tuon henkilön yläpuolella, te näette heidät, mitä on tapahtunut heille, ja mikä on vialla heidän kanssaan; ja sitten te katsotte ja näette, että se on tuo sama henkilö... Se on kuin jonkinlainen kanava teidän ja tuon henkilön välillä. Siten minä luulen... (Hän ei ole koskaan selittänyt sitä), sillä tavalla ajattelen Hänen tietäneen sen, koska Pyhä Henki toimii samanlaisella tavalla... Sillä tavalla se on ymmärretty.

54 Sanokaamme kuten, joskus te sanotte: "Rouva, joka istuu siellä vihreä hattu päässään", tai jotakin sen kaltaista. "Sinä olet kärsinyt siitä-ja-siitä. Sinä tulet eräästä määrätystä paikasta." Te kuuntelette sitä. Näettekö, te olette näyssä, tarkaten mitä tapahtuu; ja sitten te ehkä näette hänen tulevan takaisin, ja hänen ympärillään on valo ja muuta sellaista. Ja sitten te sanotte: "Hän on parantunut. Se on NÄIN SANOO HERRA." Herra, joka näyttää näyn, ainoastaan... Teidän uskonne Häneen käyttää minua suukappaleena sanomaan teille, mitä te haluatte Hänen kertovan

teille. Näettekö mitä tarkoitan?

55 No niin, se on vain salliva tapa Jumalan toiminnasta. Minä sanon tämän kunnioituksella: tuo hetki on aivan käsillä. Kun minä kerron teille sen, mitä Herran näky näytti minulle, niin että tämä tahto tulee lopulta siirtymään taka-alalle; antaen tilaa jollekin, joka menee paljon sen ohitse. Ja siihen haluan tulla tänään iltapäivällä.

56 Nyt tuo henkilö tekee sen, jos he tulevat uskomaan sen, he tulevat siunatuiksi ja paranevat. Ei niin, ettei heitä olisi jo parannettu, mutta heidän uskonsa kosketti Jumalaa, ja he vastaanottivat parantumisensa, joka oli valmistettu heitä varten 1900 vuotta sitten. Ei ole niin, että sillä olisi mitään tekemistä heidän parantumisensa kanssa; se oli vain suukappale puhumaan.

57 Kuinka voisi mikään paikka Raamatussa... Minä en vertaa itseäni profeetan kanssa. Ei, ei, minä olen vain kurja syntinen armosta pelastettu, mutta lahja, jonka Herra antoi profeetoille, tehden heidät profeetoiksi, he olivat Jumalan suukappale. Heillä oli Herran Sana, ja yksikään profeetta ei koskaan tehnyt mitään oman halunsa mukaan. Hän teki sen sitten, kun Jumala oli ensin kertonut sen hänelle. Kyllä sillä tavalla teki Jumalan Poika, kun Hän tuli, joka oli profeettojen Jumala, Hän sanoi: "Minä teen vain sen, mitä Isä näyttää Minulle tehtäväksi." Sen täytyy vain tulla jumalallisen voiman kautta, tullakseen paljastetuksi lihan kautta, ja Kristus oli Jumalan suukappale maan päällä. Ymmärtääkö jokainen sen?

58 Nyt, esimerkiksi, joskus, kun olen kotona. (Gene, Leo, ja muut heistä, joille puhuin eilen illalla, ja jotka istuvat täällä; veli Beeler ja monet heistä tietävät sen, jotka tuntevat minut.) Kotona minä kuljeksin talon lävitse ajattelematta yhtään mitään; minä ehkä istun huoneessa, ja siellä tulee näky. On ehkä täydellisesti hiljaista melkoisen ajan, ja Hän tulee sanomaan: "Sinulle tulee puhelinsoitto muutaman minuutin kuluttua, ja sinä menet tuohon kaupunkiin. Ja kun tulet sinne sinä tulet menemään erääseen määrättyyn paikkaan, tulee olemaan tällä tavalla. Sinä menet sisälle huoneeseen ja lasket hattusi alas; tai tuo rouva tulee laskemaan sinun hattusi vuoteen päälle; mutta sen ei tulisi olla siellä. Sen tulisi olla pöydällä, ja toinen rouva tulee täältä päin."

59 Te näette sen kaiken aivan tarkalleen tapahtuvan sillä tavalla kuin sen oletetaan tapahtuvan; ja jos minä epäonnistun yhdessä noista asioista, niin se ei tapahdu. Sen täytyy olla tarkalleen hetkelleen ja ajalleen, ja kaiken paikallaan samalla tavalla, koska se on näky. Sen täytyy aineellis-

tua täydellisesti. Sitten, kun se tekee sen, se tulee tapahtumaan. Se ei ole koskaan epäonnistunut.

60 No niin, se on, kun Jumala käyttää Hänen lahjaansa. Se ei heikennä minua. Se ei vaivaa minua. Kun Jeesus herätti Lasaruksen haudasta, niin se oli paljon suurempi ihme kuin tuon naisen parantuminen verenvuodosta, joka kosketti Hänen viittaansa. Myönnättekö te sen? Hän ei sanonut sanaakaan siitä, että Hän olisi tullut heikommaksi tai, että voimaa olisi lähtenyt Hänestä, koska Jumala käytti Hänen lahjaansa. Ne ovat tuonkaltaiset näyt. Ne ovat tuon tyyppiset näyt. Mutta, kun ihmiset käyttävät Jumalan lahjaa... Ja se, mikä tekee minut heikoksi puhujanlavalla, olette te, te itse. Se tekee sen. Te itse olette se, joka tekee tuon työn, käyttää Sitä. Se on syy, että se tulee lävitse. Se on joko te, jotka käytätte Jumalan lahjaa, tai sitten Jumala käyttää omaa lahjaansa.

Nyt tuossa vertauksessa minä voisin sanoa... Jos te kysytte minulta: "Mitä siellä on?"

"Se on kirahvi."

"Mitä muuta sinä näit?" No niin, te väsytte, se on jotakin muuta mitä te näette.

61 Hyvä on sitten, kun Jumala haluaa teidän tietävän, mitä tulee tapahtumaan, Hän kohottaa teidät koko tuon asian yläpuolelle ja sanoo: "Tässä on koko sirkus. Tässä on koko kuva. Sinä tulet tekemään tätä, ja tekemään tätä, ja tätä, ja tätä", ja sitten Hän laskee teidät takaisin alas. Hän on kohottanut teidät ylös iankaikkisilla käsivarsillaan ja siivillään, eikä mikään maailmassa... Te tulette takaisin alas, ja teistä tuntuu kuin haluaisitte huutaa voitonhuudon, mutta siinä se on.

62 Nyt useimmat ihmiset ajattelevat, että jonkun, joka näkee näkyjä, tulisi olla jumalallinen. Niin ei ole. Ei millään muotoa. Ei ole. Kukaan ei ole jumalallinen paitsi Jumala yksin. Siinä kaikki, ei kukaan toinen. Kukaan meistä ei ole erilainen. Me olemme kaikki armosta pelastettuja syntisiä. Yksikään ei ole toisen yläpuolella. Jollekin vain oli annettu jotakin, josta hänen täytyy vastata, hänen täytyy vastata siitä lahjasta, joka oli annettu hänelle. Se on totta. Jokaisen henkilön on vastattava siitä.

63 Nyt minä ehkä kerron teille näyn, joka tapahtui äskettäin. Veli Joosef pyysi minua tekemään tämän, niin että ihmiset, jotka ovat täällä, ja jotka eivät saaneet tätä viikkolehteä, voisivat ymmärtää sen.

64 Kun minä ensin tulin Herran palvelijaksi, rukoillakseni Hänen sairai-

den lastensa puolesta... (Te tiedätte tuon kuinka Hän kertoi minulle, että olin syntynyt rukoilemaan sairaiden ihmisten puolesta.) Nyt te sanotte: "Minä olen kuullut tuon monta kertaa eri ihmisiltä." Se kyllä sopii. Minä en voi vastata jostakin muusta. Minun täytyy vastata itsestäni, ja teidän täytyy vastata itsestänne.

65 No niin, se on totta. Sitten, kun Hän oli kertonut sen minulle, minä tiesin, että tässä palvelustehtävässä täytyisi harkita monia asioita, rahan ollessa yksi niistä asioista. Minä annoin lupauksen Jumalalle, etten tulisi ottamaan ihmisten rahoja, ja minä tulisin pyytämään Häneltä. Minä en halunnut ihmisten rahoja, mutta minä tiesin, että minulle tultaisiin antamaan paljon rahaa, ja, että minun täytyisi kieltäytyä siitä. Niinpä minä lupasin Hänelle, että niin kauan kuin Hän tekisi tieni menestykselliseksi, niin, ettei minun tarvitsisi kerjätä rahaa, minä pysyisin kentällä, niin kauan kuin Hän antaisi minun menestyä. Mutta, kun Hän jättäisi minut pulaan, niin että meidän täytyisi kerjätä... Tai mitä he tekevätkin, kerätäkseen uhrin, (niin kuin minä näin sen monta kertaa omassa kirkkokunnallisessa seurakunnassani, johon kuuluin silloin), niin sitten minä sanoin, että tulisin pois kentältä.

66 Hän siunasi minua noin yhdeksän vuotta, mutta Kaliforniassa palvelustehtäväni alkoi näyttää siltä kuin se alkaisi tipahtaa alaspäin jollakin tavalla. Posti väheni. Näytti kuin ihmiset eivät olisi olleet kiinnostuneita. Minä ajattelin: "Jumala, se on kaikki Sinun käsissäsi." Siinä missä tavallisesti sain tuhat kirjettä päivässä, se alkoi tipahtaa alas 600, sitten 500, sitten 400, sitten 300; 175 tai jotakin sellaista, ja oli lopulta noin 75 kirjettä päivässä.

67 Minä ajattelin: " Hyvä on, ihmettelenpä, mitä on tapahtunut? En tiedä tehneeni mitään ihmisille, jos olen, niin olen pahoillani. Tietenkään minulla ei ole... Minä en myy mitään ja ainoa asia, minkä vuoksi ihmiset kirjoittavat minulle, on saadakseen rukousliinoja, ja me emme myy niitä. Me annamme ne heille; joten hyvä on, Herra, ehkä Sinä olet muuttamassa asioita."

68 Menin Kaliforniaan ja jäin velkaa kokouksesta noin 15 000 dollaria. Ja tuona iltana, kun lähdin, minä pyysin Billyä kertomaan minulle; ja nuo rakkaat ihmiset, jotka olivat kannattaneet sitä, he ottivat vastatakseen siitä, ja se oli kovasti hienoa. Mutta se ei ollut lupaukseni. Minä olin luvannut Jumalalle, mitä tulisin tekemään. Ja kun eräs kallis veli oli vienyt minut sinne majalle, jonne olin majoittunut tuona yönä, minä

menin ulos vuorelle, yksikseni, noin kello kahdelta aamulla, ja meidän tuli lähteä noin kello puoli viisi. Ja minä rukoilin, ja kuu loisti kirkkaana. Minä saatoin aivan nähdä sen. Se oli viime syksynä.

69 Minä sanoin: "Taivaallinen Isä, nyt minä jätän kentän. Minä menen kotiin, ja mitä tahansa Sinä haluat minun tekevän tästä eteenpäin, paljasta Sinä se minulle."

70 Ja niinpä minä en voinut kertoa sitä Billylle ja heille; minä en halunnut kertoa heille. En halunnut kertoa vaimolleni, mutta sanoin mielessäni: "Tulen kertomaan sen heille, kun pääsemme Arizonaan." Sitten sanoin: "Minä tulen odottamaan, kunnes pääsemme vanhaan suureen Texasin osavaltioon, josta äitini tulee." Sanoin, että kertoisin sen heille siellä, ja sitten tultuani sinne... Minä kerroin heille vasta tultuamme Jeffersonvilleen, Indianaan.

71 Billy sanoi: "Isä, sinun on parasta olla varovainen sen kanssa, mitä teet. Eikö Raamattu sano: 'Voi minua, jos en Evankeliumia saarnaa.'"

72 Minä sanoin: "Minä en sanonut mitään Evankeliumin saarnaamisesta, minä tarkoitan evankelistisia kokouksia." Ja minä sanoin: "Katsohan Billy, Jumalalla on miehiä kaikkialla kentällä. Hän ei tarvitse minua siellä ulkona. Minä voin mennä jälleen työhöni, mennä paimentamaan, pastoriksi tabernaakkeliin, tai jotakin. Minä voin vuokrata vanhan teatterirakennuksen siellä ja pitää sunnuntai-iltapäivisin kansainvälisiä kokouksia ja radiolähetyksiä tai jotakin." Minä sanoin: "Minä en voi lopettaa kaikkea nyt yhtäkkiä, koska kuluni ovat noin 100 dollaria päivässä kotona. Minä en voi sulkea toimistoani."

Ja sitten vaimoni sanoi: "Billy, toivon sinun tietävän mistä puhut."

Minä sanoin: "No niin, on yksi asia, jonka tiedän."

73 Kun tulin tänne erään kerran konferenssia varten, ja te tunnette tuon kertomuksen. Koska olin luvannut tälle pienelle ruotsalaisystävälleni, veli Bozelle, että tulisin ja saarnaisin kaksi päivää hänen Filadelfia kirkossaan, konferenssin loputtua; ja minulle sanottiin, että jos tekisin niin, en tulisi olemaan konferenssin puhujana. Voin tehdä valintani. Minä sanoin: "Minä pysyn sanani takana." Ja minä menin veli Joosefin luo, ja varmasti tekisin niin uudestaankin.

74 Mies, joka ei pidä sanaansa, ei ole kovinkaan hyvä. Sillä tavalla minä otan Jumalan. Hän antaa Sanan, ja minä otan jokaisen sanan Siitä, ja jos Hän ei pitäisi Sitä, Se ei olisi Jumala minulle. Uskon, että Hänen täytyy

pitää Sanansa. Ja Hän tulee tekemään sen, ja minä tiedän, että Hän tulee tekemään sen.

75 Nyt sitten, tuona yönä menin vuoteeseen, kun olimme tulleet kotiin, vaimoni itki. Hän sanoi: "Billy, pelkään, että sinä teet virheen. Sinä tiedät, että haluaisin sinun olevan kotona lasten ja minun kanssani, mutta Bill, katso, mitä se on saanut aikaan? Se on aloittanut maailmanlaajuisen herätyksen, ja minä en voi nähdä, kuinka Jumala toisi sinut pois kentältä."

Minä sanoin: "No niin, minä lupasin Hänelle."

Hän sanoi: "Mutta Hän ei koskaan käskenyt sinua."

76 "Mutta", minä sanoin, "minä lupasin Hänelle, näetkö. Siinä se on. Minä lupasin Hänelle, ja minä tulen pitämään sanani Hänelle. Jos minä pidän sen veljelleni, niin varmasti minä tulen pitämään sen Pelastajalleni."

77 Sitten minä nukuin erittäin hyvin koko yön. Seuraavana aamuna noin kello kuudelta me heräsimme, ja minä olin nousemassa pois vuoteesta, vaimoni oli toisella sivulla. Hieroin kasvojani tällä tavalla ja sanoin: "Hyvä on, minä tulen soittamaan Public Service yhtiöön, ja kysymään voisinko saada vanhan työni takaisin. Ja jos he eivät anna minulle työtä, niin herra Wood on rakennusurakoitsija; minä tulen menemään hänen kanssaan, ja hän ja minä tulemme hajottamaan joitakin rakennuksia tai jotakin sellaista. Minun täytyy työskennellä, koska minun on pakko työskennellä, saadakseni tämän rahan 15 000 dollaria, jonka olen velkaa." Sitten sanoin: "Mitä minä voin tehdä? Minun on maksettava se takaisin. Ei väliä sillä, kuinka paljon he ottivat huolehtiakseen siitä, minä tulen maksamaan sen takaisin. Se on oikein."

Vaimoni sanoi: "Aiotko sinä soittaa herra Barrille?"

78 "Kyllä, aion soittaa hänelle ja kysyn häneltä voinko saada vanhan työni takaisin, ja jos joku on siinä nyt, eivätkä he voi antaa hänelle parempaa työtä, niin minä tulen menemään veli Woodin kanssa rakentamaan rakennuksia tai jotakin. Minä tulen auttamaan häntä. Koska jos minä tulen pois kentältä, niin se tietenkin tuo hänetkin pois, ja hän voi mennä takaisin urakoimaan, ja me voimme mennä töihin."

Niinpä sitten vaimoni sanoi: "Minä todella toivon, että sinä tiedät mistä puhut, Bill.

79 Minä sanoin: "Hyvä on, minä..." Ja minä katsoin. Sieltä oli tulossa, liikkuen alas katosta... Oi, minä en ehkä voi odottaa teidän ymmärtävän

sitä, mutta se on jotakin mitä... Kun me kohtaamme kasvoista kasvoihin Jeesuksen kanssa, niin ehkä Hän tulee tekemään sen tunnetuksi.

80 Tässä tuli jotakin liikkuen. Näin kaksi pientä tummakasvoista lasta tulevan alaspäin, vetäen pientä vankkuria, ja minä sanoin: "Kultaseni, katsohan, mitä tänne tulee." Ja sitten minä olin poissa.

Vaimoni sanoi: "Mistä sinä puhut?"

81 Saatoin kuulla hänet, mutta en voinut vastata hänelle; ja nämä pienet lapset kävelivät minua kohden, heillä oli jotenkin pitkät mustat hiukset, tummat silmät, ruskeat kasvot, ja he kävelivät minua kohden. Sitten minä näin... Aloin liikkua lasten ohitse, ja minä näin herra Arganbrightin, veljeni, joka on ollut kanssani monta kertaa meren takana, näin hänet seisomassa siellä ja katselemassa minua. Liikuin eteenpäin hänen luokseen. Nyt minä saatoin yhä kuulla vaimoni kävelevän ympäri huoneessa. Minä tulen sanomaan sen tällä tavalla niin, että te tulette ymmärtämään sen. Se ei ehkä ole oikeilla sanoilla, mutta niin, että te tulette ymmärtämään sen. Tuo ulottuvaisuus, jossa olin, olin silloin siirtynyt toiseen. Minä en voinut enää kuulla hänen kävelevän. Se oli poissa.

82 Näin herra Arganbrightin, tuon erikoisen tavan, miten hän pitää päätään, ja hän hymyili jotenkin katsoessaan minua. Hän sanoi: "Veli Branham, me olemme antaneet kortit kaikkialle, meillä on tapa saada sinut sisään ja ulos, ja kaikki on valmiina."

Minä sanoin: "Hyvä on, veli Arganbright, mitä kautta minun tulee mennä?"

Hän sanoi: "Jatka vain eteenpäin."

83 Kävelin eteenpäin ja ohitin joitakin sananpalvelijoita. Sitten kävelin hieman pidemmälle, ja tulin suureen ympyränmuotoiseen paikkaan, ja kaiken kaltaista, näytti kuin siellä olisi ollut istumatilaa tuhansille ihmisille. Juuri silloin, kuulin jonkun sanovan: "Kokous on lopussa."

84 Minä sanoin: "Kuka lopetti sen? Kuinka se tuli lopetettua?" Minua harmitti ja minä sanoin: "Miksi se lopetettiin? Mitä on tapahtunut?"

Oli tihkusade, ja jokin sanoi minulle: "Tästä sinä tulet tietämään."

85 Ja sitten, minä menin syvemmälle näkyyn, ja sen tapahduttua, minä olin seisomassa... Tiedättehän, pienen vauvan kengän kanssa, joka oli tarkoitettu noin vuodenvanhalle. Tehän tiedätte nuo pienen pienet nauhanreiät. Se ei ole tossu, vaan kenkä. Ja minulla oli naru kädessäni, ja minä yritin nauhoittaa näitä noin kolmen millin nauhanreikiä noin sentin

paksuisella köydellä, työskentelin hartaasti yrittäen työntää tuota sentin paksuista köyttä näiden kolmenmillisten nauhanreikien lävitse. Ja tuo köysi hajosi rihmoiksi yrittäessäni työntää sitä lävitse sillä tavalla, ja minä en yksinkertaisesti voinut tehdä sitä. Köyden pään ollessa kokonaan hajalla.

86 Sitten juuri silloin kuulin jonkun takanani sanovan: "Etkö sinä ymmärrä, että sinä et voi opettaa vauvoille yliluonnollisia asioita?" Minä katsoin ympärilleni, ja se oli takanani. Minä tunsin tuon äänen. Hän sanoi: "Sinä käytät väärää päätä köydestä." Minä katsoin alas köyden toista päätä, joka oli lattialla, siellä oli suuri kasa köyttä, ja se kapeni mukavasti kolmen milliseksi, niin että se menisi reiän lävitse. Minä sanoin: "Ymmärrän." Ja kurottautuessani ottamaan sitä, minut jälleen otettiin pois.

87 Nyt, merkitkää tämä muistiin. Tarkatkaa, kuinka se tulee tapahtumaan. Ymmärrättekö. Ja kun aloin kurottautua alas, minä olin jälleen poissa. Sitten, kun tulin tietoisuuteen, olin seisomassa kauniin järven rannalla, aivan kuin tämä teidän järvenne täällä kesällä, kun se on todella kaunis ja on vihreätä. Siellä oli kalamiehiä kaikkialla ympäri järven, ja he olivat kalastamassa, mutta he saivat vain pieniä kaloja.

88 Katsoin järveen, ja siellä olivat nuo suuret kauniit kirjolohet, ja minä sanoin: "Tiedän, että tämä on näky, mutta minä en voi ymmärtää noita kirjolohia." Mutta minä sanoin: "Tiedätkö, minä uskon syvällä sydämessäni, että minä voin saada ne." Niinpä minä otin ylös langan, mutta sen sijaan, että se olisi ollut siima, se oli ongenvapa; ja juuri silloin tuo, joka oli takanani, sanoi: "Nyt minä tulen opettamaan sinua miten kalastetaan, (kuinka saada nuo kirjolohet)."

89 Hän sanoi: "Kiinnitä viehe", ja minä napsautin sen kiinni, Hän sanoi: "Nyt, heitä oikein pitkälle ulos." (Kuunnelkaa nyt tarkasti.) "Oikein pitkälle ulos, syvään veteen." Hän sanoi: "Kun olet tehnyt sen, niin anna vieheen ensin vajota alas ja sitten", Hän sanoi, "vedä sitä hitaasti." No niin, se on todellisen kalamiehen tekniikka.

90 "Sitten, kun teet niin, sinä tulet tuntemaan joitakin nykäyksiä siinä, mutta älä kerro kenellekään, mitä olet tekemässä. Pidä se takanasi. Sitten, kun jälleen tunnet näykkimistä", Hän sanoi, "niin vedä sitä hieman, mutta ei liian voimakkaasti."

91 Hän sanoi: "Ja sitten se tulee vedetyksi pois pieniltä kaloilta, ja kun ne hajaantuvat, se tulee kiinnittämään suuren kalan huomion, ja se tu-

lee ottamaan sen." Hän sanoi: "Sillä tavalla sinä tulet saamaan sen." Ja Hän sanoi: " Sitten, kun ne purevat kolmannen kerran, niin aseta koukkusi saalista varten."

Minä sanoin: "Ymmärrän."

Hän sanoi: "Mutta pysy hiljaa. Älä kerro kenellekään. Pysy hiljaa."

Sanoin: "Hyvä on."

92 Minulla oli viehe kädessäni, ja kaikki nämä kalamiehet muuttuivat sananpalvelijoiksi, ja he kaikki tulivat ympärille sanoen: "Veli Branham, minä tiedän, että sinä tulet saamaan kalan."

93 Tietenkin se sai minusta tuntumaan todella hyvältä, ja minä sanoin: "Oi, kyllä, minä olen kalamies; minä osaan pyydystää kalan." Minä sanoin: "No niin, tässä on tapa, miten teidän tulee tehdä se. Te heitätte sen oikein kauaksi", ja minä menin kauaksi ulos syvään veteen ja sanoin: "Nuo pienet kalat ovat hienoja, veljet, mutta me haluamme myös suuria.." Sanoin: "Katsokaahan, kun se uppoaa alas... Näettekö nyt, siellä se on; suunnilleen siinä, missä sen tulee olla. Katsokaapa nyt, siellä ovat nuo pienet kalat. Nyt, kun se näykkii jälleen, antakaa sille valtavan suuri nykäys." Ja kun tein niin, vedin koko vieheen ulos vedestä. Ja kun tein niin, olin saanut kalan, mutta ihmettelin, kuinka se koskaan oli voinut ottaa viehettä suuhunsa, koska se näytti siltä kuin nahka olisi venytetty uistimen ylle, se oli suunnilleen samankokoinen kuin viehekin. Ajattelin: "Voi sentään."

94 Juuri silloin, Tämä, joka oli puhunut takanani, astui ympäri minun eteeni. Se oli Hän, Herran Enkeli. Hänellä oli kädet ristissä rinnalla. Hän katsoi minua. Hän sanoi: "Juuri se, mitä Minä kielsin sinua tekemästä."

Sanoin: "Kyllä, se on totta."

95 Hän sanoi: "Katsohan, tuo ensimmäinen nykäys oli, kun sinulla oli tapana panna kätesi ihmisten ylle ja kertoa heille, mikä heillä oli vikana." Hän sanoi: "Toinen nykäys oli, kun sinä tietäisit sydämen salaisuudet, niin kuin Minä kerroin sinulle." Hän sanoi: "Sen sijaan, että olisit pitänyt sen takanasi, sinä yritit selittää kaikkea siitä ja kertoa ihmisille, ja kun teit niin, niin sinä et tiennyt siitä yhtään mitään itsekään, ja kuinka sinä olisit voinut selittää sitä? Sinä olet aiheuttanut sen, että suuri joukko lihallisia jäljittelijöitä on noussut esiin, ja sinä näet mitä olet tehnyt."

Minä sanoin: "Herra, olen pahoillani. Olen niin pahoillani, en tiedä mitä tehdä."

96 Olin vetämässä siimaa tällä tavalla, yrittäen oikaista ja selvittää sitä; ja Hän katsoi minuun ja Hän sanoi: "Älä nyt anna siimasi seota tämän kaltaisina aikoina."

97 Minä ajattelin: "Ehkä Hän antaa minun yrittää uudestaan." Ja minä sanoin: "Minä tulen varmasti olemaan varovainen", ja kelasin siimaani sisään ja näin, että siihen oli todella tartuttu; ja sitten, kun Hän sanoi sen, juuri silloin tunsin itseni menevän korkeammalle, hyvin korkealle. Kun minut oli laskettu alas, niin olin teltassa ja seisoin siellä aivan suuren teltan yläosassa, en ole koskaan nähnyt sellaista telttaa! Näytti siltä kuin olisin juuri antanut alttarikutsun, alhaalla alttarilla; ja kun olin siellä alhaalla, minä katsoin, siellä oli satoja ihmisiä seisomassa alttarin ympärillä itkien, koska he olivat vastaanottaneet Herran Jeesuksen. He itkivät ääneen. Minä sanoin: "Oi, tuo on sitä, josta minä pidän, tuolla tavalla."

98 Ja eräs todella ystävällinen herrasmies käveli puhujanlavalle, ja hän sanoi: "Sillä aikaa, kun veli Branham on lepäämässä hetken, me tulemme kutsumaan rukousjonon." Ja hän sanoi: "Jokainen, jolla on rukouskortti alkaen määrätystä numerosta, seisköön oikealla puolella."

No niin, minä panin merkille tuon rukousjonon. Näytti siltä kuin se olisi mennyt teltan ympäri ja sitten jatkunut katua alaspäin, mikä rukousjono!

99 Minä katsoin sinne. (Mikä oli silloin vasemmalla puolellani, ja se olisi ollut oikealla puolellani, jos olisin seissyt puhujanlavalla.) Siellä oli levitettynä telttakankaan palanen, ja tämän telttakankaan takana oli neliömäinen rakennus, noin kolme metriä leveä, ja kuusi, seitsemän metriä pitkä, jotenkin sillä tavalla. No niin, minä seisoin ja katselin sitä.

100 Näin heidän tuovan erään rouvan paareilla, ja siellä oli eräs nainen, joka otti hänen nimensä ja tiedot paperille. Ja sitten siellä oli joku, joka tuli noutamaan häntä ja työnsi hänet lävitse. Seuraava mies, joka tuli lävitse, oli kainalosauvojen kanssa. Näin heidän menevän tuon pienen rakennuksen lävitse, ja toisella puolella tuo rouva tuli ulos kirkuen koko äänensä voimalla, työntäen näitä paareja. Sitten siellä oli eräs toinen nainen toisella puolella, näytti jotenkin tummatukkaiselta naiselta, ja hän kysyi: "Mitä tapahtui?"

101 Ja tuo nainen sanoi: "Minä en tiedä. Minä en voi sanoa, mitä tapahtui." Hän sanoi: "Minä olen ollut halvaantuneena 20 vuotta, ja katsohan nyt. Minusta tuntuu kuin en koskaan olisi ollutkaan sairas."

Juuri silloin tuli ulos tuo mies, hyppien kainalosauvat käsissään. Minä katsoin sitä.

102 Juuri sitten... Nyt tässä on jotakin. Huomioikaa tarkasti. On ero Herran Enkelin ja tuon Valon välillä, koska kuulin jonkun liikkuvan, niin kuin se tekee, kun se tulee puhujanlavalle iltaisin. Jotenkin niin kuin, "whew", "whew", "whew", ja on kuin tuli nuoleksisi ympäri, niin kuin nuoleksiva tuli. Se jätti minut, ja meni suoraan alas kuulijakunnan ylitse, ja meni ja seisahtui tuon pienen rakennuksen ylle, asettuen sen päälle. Ja kun se teki sen, niin Tämä, joka seisoi vierelläni, takanani, tuo sama ääni, tuo Enkelin ääni, Hän sanoi: "Minä tulen kohtaamaan sinut siellä, ja tämä on tuo kolmas nykäys, mutta kukaan ei tule tietämään siitä mitään."

Minä sanoin: "No niin, minä en ymmärrä miksi siellä. Miksi siellä?"

Hän sanoi: "Se ei tule olemaan julkinen näytös tällä kerralla."

Minä sanoin: "Minä en ymmärrä tuohon suljettuun paikkaan menemistä, tuolla tavalla."

103 Hän sanoi: "Eikö ole kirjoitettu Herramme sanoneen, että kun sinä rukoilet, niin älä ole kuin tekopyhä, joka haluaa tulla kuulluksi ihmisten edessä, vaan mene sisälle salaiseen kammioosi ja rukoile Isää, joka näkee salassa, ja Hän, joka näkee salassa, tulee palkitsemaan sinut avoimesti." Se on tarkalleen Kirjoituksissa, joka kerta se on niin.

Minä sanoin: "Minä ymmärrän."

Sitten Hän vei minut tähän paikkaan, asettaen minut alas tässä huoneessa, jossa olin, ja sitten Hän kertoi minulle, mitä tehdä kolmatta kertaa varten.

104 Nyt, kristityt ystävät, kun minä jätän tämän maailman, se tulee yhä olemaan minun sydämessäni. Mutta merkitkää muistiin minun sanani siitä, mitä tulee tapahtumaan.

105 Se oli viisi kuukautta sitten, (kuusi kuukautta nyt), ja meillä ei ollut ajatustakaan, että me koskaan menisimme tänne alas Meksikoon. Mutta minä ajattelin, että menisin Phoenixiin. Ja meidän kallis ystävämme ja veljemme, joka rukoili sairaiden puolesta, herra Allen, hän meni sinne ja hän sanoi: "Ei, minä tulen jäämään tänne", joten minä en tule lähtemään...

106 No niin, minä en voisi mennä sinne, kun veljeni on siellä, minä en yksinkertaisesti voisi tehdä sitä. Niinpä, minä en tunne veli Allenia, mut-

ta kuitenkin hän on siellä ulkona Herran työssä. He sanoivat: "Ei, hän tulee jäämään."

107 Minä sanoin: "No niin veljet kutsuivat minua, tuo yhdistys siellä, tuo saarnaajaryhmä, ja minun oletettiin ottavan veli Robertsin paikka, sillä aikaa, kun hän olisi Australiassa. Ja minä sanoin: "Se on hyvä, jos heillä on joku siellä, veli Allen rukoilemassa sairaiden puolesta; silloin minä en halua mennä. Se ei olisi veljellistä. Niin minä sanoin: "Hyvä on."

108 Veli Arganbright soitti minulle muutamia päiviä myöhemmin ja sanoi: "Veli Branham, olen puhunut veli Moorelle. Miksi et menisi alas Meksikoon?"

109 Sanoin: "Oi, Baron Von Blumburg ja he kaikki yrittivät saada minua Meksikoon. Minä en välitä sinne menosta. Pidetään vain kokous Amerikassa." Sanoin, että haluan nähdä tuon teltan siellä ensimmäistä kertaa.

Hän sanoi: "No, miksei mennä Meksikoon?"

Sanoin: "No niin, hyvä on."

110 Niinpä siellä alhaalla oli eräs toinen mies, ja hän soitti takaisin ja sanoi: "Kokoukset ovat kaikki järjestetyt samoiksi päiviksi. Heillä on siellä valtavan suuri auditorio sitä varten."

111 Tuona iltana olin herra Woodin luona ja ajattelin: "Tiedätkö se on oikein. Nuo pienet tummakasvoiset lapset, jotka näyttivät intiaaneilta. Sitä tuo näky on." Ja sitten sanoin: "Mutta outo asia on, että sen oletettiin olevan ympyrän muotoinen ja sanottiin jotakin peruuttamisesta."

112 Pari päivää myöhemmin veli Arganbright soitti ja sanoi: "Veli Branham, meillä on suuri härkäareena, ja Meksikon hallitus tuo sinut sisälle, se on ensimmäistä kertaa Meksikon historiassa, kun hallitus on koskaan tuonut ketään ei-katolilaista."

Niinpä minä sanoin: "Se on hienoa." Minä sanoin: "Jotakin on nyt tapahtumassa." Sanoin: "Meillä on vaikeuksia tulossa."

113 Te tiedätte, kuinka me menimme alas Meksikoon ja menimme ulos tuolle härkäareenalle, niin joku... Satoi ollessamme matkalla sinne, ja joku oli peruuttanut nuo kokoukset, eivätkä he vieläkään tiedä, kuka sen teki! Se on totta!

114 Sitten tulin takaisin kotiin, lensin takaisin seuraavana päivänä. Veli Moore sanoi: "Veli Branham, minä otan siitä selvän", ja kukaan ei tiennyt yhtään mitään siitä, ja veli Moore sanoi: "Veli Branham, niin paljon

kuin olen seurannut sinua, ja jos koskaan olen uskonut sinua tähän asti, niin varmasti tulen uskomaan nyt."

Sanoin: "Hyvä on,"

115 Niinpä me tulimme takaisin, ja sitten kuulin herra Arganbrightin olevan matkalla tapaamaan minua, ja minä menin ulos rukoillakseni siellä luolassani, ja kysymään Herralta mitä... Hän näytti minulle toisen näyn. Hän sanoi: "Kuolleita kaloja." Se oli makaamassa, Ja Hän kertoi minulle, mitä se oli. Hän sanoi: "Mene takaisin, tämä ei todellisuudessa ole aika, mutta Minä tulen siunaamaan sen."

116 Menin takaisin sinne ja pyöreästi neljäkymmentä- tai viisikymmentätuhatta tuli Kristukselle. Kuollut vauva herätettiin kuolleista, ja suuria asioita tapahtui.

117 No niin, minä odotan tuota hetkeä. Voitte kuvitella, kuinka vähäiseltä tämä näyttää nyt, kun nämä asiat ovat tapahtumassa, nämä suuret asiat, jotka jo ovat tapahtuneet.

118 Eräänä iltana, tietämättä... Kuinka monet olivat Filadelfia kirkossa ja kuulivat minun sanovan erään henkilön kohdalla: "Kirottu olkoon henkilö, joka kohottaa silmänsä sillä aikaa, kun rukoilen tämän naisen puolesta!" Niin olin tekemässä.

119 Herra on valmistumassa vierailemaan Hänen kansansa luona jollakin suurella, ihmeellisellä tavalla, ystävät. Sen täytyy olla salaisuus omassa sydämessäni, mutta niin kuin te tunnette minut, ja uskotte minuun, rakastatte minua ja kunnioitatte minua Jumalan palvelijana, vain muistakaa, mitä kerron teille; siunaus on tulossa. Se on totta, se tulee. Ja se ei tule olemaan heikkeneminen, se ei tule heikentämään minua enää, ja se tulee olemaan kaukana ohitse kaiken, mitä milloinkaan on tapahtunut täällä tai milloinkaan muulloin. Se on vain jotakin mitä Herra on antanut. Se saisi minut uskomaan armoon sen jälkeen, mitä olen tehnyt, ja ne asiat, joita olen tehnyt, ja millä tavalla olen toiminut ja ollut tuomittu Jumalan edessä, ja kuitenkin, kun Jumala puhuu mitä tahansa... Hän tulee tekemään sen, joka tapauksessa. Aamen.

120 Mooses tappoi miehen erään kerran, mutta Jumala oli päättänyt. Hän piti hänet siellä erämaan takaosassa 40 vuotta, mutta hän vei Israelin luvattuun maahan. Eikö Hän olekin ihmeellinen?

121 Hän on sama Jumala tänään kuin Hän oli silloin. Ja ystävät, minä sanon tämän teille, jokaiselle teistä kristityistä uskovista, huolimatta siitä,

missä seurakunnassa te käytte. Yhtenä päivänä siellä studiossa oli eräs mies, jolle puhuin, erittäin hieno mies ja hänen vaimonsa, (siellä studiossa, jossa veli Boze ja minä valmistimme joitakin äänityksiä radiolähetystä varten), ja hän puristi kättäni ja puhui siitä kuinka paljon hän rakasti veli Joosefia. Minä kysyin: "Käytkö sinä hänen seurakunnassaan?"

Ja hän sanoi: "En, minä olen metodisti."

122 Minä sanoin: "No niin, se voidaan antaa sinulle anteeksi", ja minä olin vain kiusaamassa häntä sillä tavalla. Ja minä sanoin: "Katsohan veli, minulla oli tapana olla ratsupaimenena, samoin kuin isänikin, ylhäällä Arapahoe Forestissa, missä me kasvatimme karjaa, ja mitään ei voinut tulla tuon karjatilan alueelle kuin vain täysiverinen Hereford, ehdottomasti. Omistaja seisoo siellä aidalla eikä päästä mitään ohitse, ellei se ole rekisteröity puhdasverinen Hereford." Ja minä sanoin: "Sinne tulevalla karjalla on monia erilaisia polttomerkkejä, mutta ne ovat kaikki puhdasverisiä Herefordeja.

123 Sillä tavalla se on. Me saatamme olla metodisteja, baptisteja, sitä tai tätä, mutta niin kauan kuin te olette puhdasverinen kristitty, Pyhän Hengen voimasta, se on ainoa, mikä voi tulla laitumelle, lammastarhaan. Koska yhden Hengen kautta me kaikki olemme kastetut yhteen Ruumiiseen, ja me tulemme yhdeksi kansaksi, yhdeksi Seurakunnaksi, jolla on vain yksi ajatus ja yksi vaikutin, kirkastaa Jeesusta Kristusta ollessamme täällä maan päällä. On vain yksi Taivas. Eikö se olekin oikein? Me olemme niin kiitolliset siitä.

124 Nyt olen jo ohittanut minulle varatun ajan, koska teidän täytyy hetken kuluttua kiirehtiä tänne takaisin. Mutta kuinka monet rakastavat sydämeltä sydämelle puhumista? Te näytätte siltä kuin te ymmärtäisitte sen. Me voisimme puhua tunti toisensa jälkeen, ja nyt te sanotte: "Veli Branham, voisitko selittää tämän minulle?"

125 Minä en voi, toivoisin, että voisin, mutta minä en voi. Se on mahdotonta. Te ette voi selittää yliluonnollisia asioita. Kun te yritätte tehdä sen, niin se on aivan niin kuin Hän sanoi minulle, te aiheutatte lihallista jäljittelyä. Näettehän, te teette sen. Se tulee tosiasiassa tekemään sen, ja se on esteenä Kristuksen Ruumiille. Tiedättehän, mitä tarkoitan? Se aiheuttaa ristiriitoja.

126 Nyt se, mitä tulee tehdä, on olla totinen sydämessänne, rakastaa Herraa koko sydämestänne ja vain olla kiitollisia, että Jumala marssii eteen-

päin kanssamme, ylösnoussut Herra Jeesus Kristus.

127 Minä sanon tämän ja annan tämän ennustuksen: Minä en sano tätä Herran Nimessä. Minä sanon tämän veljenänne. Minä ennustan tämän, (ja kuunnelkaa tarkasti), minä ennustan, että Amerikka tänä vuonna, että Yhdysvallat tänä vuonna, tulee joko vastaanottamaan Kristuksen, tai se alkaa kaatumaan tästä vuodesta alkaen.

128 Tämä on Amerikan aika tehdä parannus, ja jos se ei tee sitä... Minä ennustin sen tämän vuoden tammikuun 15. tai 16. päivänä, tuntien johdatusta sanoa se, ja olen pysynyt sen kanssa, seuraten tapahtumia.

129 Panen merkille suuren kuuluisan evankelistan, Billy Grahamin. Hän tuli takaisin meren takaa, ja alkoi kokouksensa New Yorkissa, ja näissä suurissa paikoissa, iskeäkseen hermokeskukseen ja niin edelleen. Näen, että veli Roberts ajettiin ulos vieraasta maasta.

130 Veli Arganbright haluaa minun kesäkuun jälkeen menevän Saksaan ja takaisin Etelä-Afrikkaan, ja läpi sieltä, mutta jokin pidättää minut Amerikassa. Kaikkien muiden kohdalla näyttää olevan samalla tavalla, ja minä uskon, että Amerikka tulee saamaan viimeisen kutsunsa tänä vuonna. Se on totta. Rohkenen sanoa sen. Katsokaapa tänne, näitä ääninauhoja täällä. Niitä voidaan soittaa 20 vuoden kuluttua tästä päivästä.

131 Teidän täytyy tarkata, mistä te puhutte; tarkata, mitä te sanotte, mutta minä uskon sen. No niin, Herra ei ole kertonut sitä minulle, mutta minä uskon, että Amerikka tulee joko vastaanottamaan Kristuksen, tai sitten hylkäämään Hänet tänä vuonna, ja minä ennustan, että he tulevat hylkäämään Hänet. Minä ennustan niin.

132 Katsokaa, mitä he tekevät alhaalla Floridassa Jack Coelle. Katsokaa, mitä he tekevät kaikkialla. Kuinka he voivat koskaan, se on jopa perustuslain vastaista ajaa mies ulos osavaltiosta. Meillä on puhevapaus, varmasti meillä on. Mutta ensimmäinen asia, minkä tulette tietämään, on, että he tulevat yrittämään pysäyttää kaiken tämän. He tulevat yrittämään lopettaa sairaiden puolesta rukoilemisen, ja panemaan sen kieltoon. Vain muistakaa, että kun vainot tulevat, seurakunta tulee silloin kaikkein korkeimmilleen. Se on aina parasta. Kyllä vaan, ja Jumala on sen kaiken takana.

133 [Eräs veli sanoo: "Aamen. Kunnia Jumalalle! Aamen. Aamen. Aamen. Ja kunnia Jumalalle!"] Ylistys Jumalalle, Hän antaa meille voiton.

[Kaksi sisarta puhuu kielillä samaan aikaan - toim.] Etsikää sitä tul-

kintaa nyt, katsokaa, mitä Hän sanoisi meille. [Kaksi sisarta jälleen puhuvat kielillä samaan aikaan. Tyhjä kohta nauhalla. - toim] ...ja oikealle.

Nyt on tulkinta, joka seuraa tätä. Kaikki ovat todella kunnioittavia. Ja nainen puhui, kuka se olikaan. Kuunnelkaa tarkasti. Antakaa niiden, jotka tietävät, nyt näettekö [Sisar alkaa puhua kielillä. - toim.] Shh, shh, shh, shh, shh, shh, shh! [Sisar jatkaa puhumista kielillä, kun toinen sisar selittää samanaikaisesti. - toim.]

134 Nyt, päämme kumarrettuina; te olette kuulleet tulkinnan. Kuinka moni täällä haluaa vastaanottaa Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajanaan ja tullakseen muistetuksi rukouksessa, kohottaisitteko kätenne todella korkealle juuri nyt. Hyvin korkealle niin, että me voimme nähdä kuka te olette, hyvin korkealle.

Voisitteko antaa meille sävelen uruilla muutamaksi hetkeksi?

135 Sillä aikaa, kun nyt kumarratte päänne ja uskotte koko sydämestänne; kun tuo ääni sanoi, että tämä oli totuus, jos aiotte koskaan tulla sisälle, tulkaa nyt.

136 Taivaallinen Isämme, me rukoilemme Jeesuksen Kristuksen Nimessä, että kun Sinun Henkesi liikkuu tässä rakennuksessa nyt, ja tuo ääni puhui ja sanoi, että tämä oli tuo aika, tämä on tuo hetki.

137 Ja minä rukoilen, taivaallinen Isä, että nähden kaikki nuo kädet, jotka kohosivat, ehkä 30 kättä tai enemmän kohosi ilmaan, juuri nyt, vastaanottaakseen Kristuksen henkilökohtaisena pelastajanaan, kuultuaan sanoman, tietäen, että me olemme lopun ajassa. Herätyksen tulet ovat jokaisella kukkulalla, Jumala lupasi, että Hän viimeisissä päivissä toisi nämä asiat esiin todistaakseen, että Hän oli Jumala ja tehdäkseen keskellämme sitä, mikä oli oikein, ja näyttäen suuria merkkejä ja ihmeitä ihmisten keskuudessa niin, että sokeat näkevät ja kuurot kuulevat, ja että olisi suuria yliluonnollisia palvelustehtäviä. Tänään, Herra, me elämme nähdäksemme sen; ja minä rukoilen, taivaallinen Isä, että jokainen näistä kalliista lapsiraukoista, jotka kohottivat kätensä juuri nyt, että he tahtovat vastaanottaa Sinut henkilökohtaisena Pelastajanaan, että Sinä tulisit pelastamaan heidät synnistä. Suo se, Herra.

138 Minä rukoilen myöskin, että ollessamme tässä suuressa liikehdinnässä juuri nyt, että Pyhä Henki tulisi täyttämään jokaisen sydämen uudestaan. Sytyttämään uuden tulen, Herra, heidän sieluissansa. Voikoot he lähteä ulos innokkaasti kuultuaan, niin pian kuin tuo sana oli puhuttu,

että meidän rakastettu kansakuntamme tulee hylkäämään tarjouksen.

139 Oi, Jumala, suurten valtakuntien täytyy kaatua. Kaiken kuolevaisuuden täytyy antaa tietä kuolemattomuudelle. Oi Jumala, nähdessämme tämän, me seisomme siellä vanhan Rooman raunioilla, näemme kuinka tuo suuri maa yhtenä päivänä oli kukoistava paikka maailmassa, kirkkain piste koko maailmassa. Tänään täytyy kaivaa 20 jalkaa maan alle löytääkseen tuon suuren keisarikunnan rauniot. Siellä, missä temppeli kerran seisoi, seisoo nyt Omarin Moskeija. Monet suuret kuninkaat, suuret kansakunnat, Aleksanteri Suuri, Kreikka, ja monet toiset paikat, kuinka kuningaskunnat ovat kaatuneet.

140 Jumala, me näemme kansakuntamme perustuksen sortuvan, Evankeliumin hylkäämisen vuoksi. Suurten miesten pyyhkäistyä tämän kansakunnan ylitse, kammaten lävitse jokaisen paikan, Evankeliumin sanoma on saarnattu. Kuten Johannes Kastajan henki, joka ei tehnyt ihmeitä tai sanonut mitään ihmeistä, vaan pyyhkäisi yli kansakunnan, ja Jeesuksen ihmeitä tekevä voima seurasi Sitä, niin kuin Se seurasi Johannesta. Ja yhä meidän kansakuntamme, viskiä, tupakoimista, yökerhoja, synnin keräytyessä jokaiselle sivulle, meidän suuri kansakuntamme on kaatumassa, se kaatuu. Kaiken täytyy väistyä syrjään. Kaikkien näiden valtakuntien täytyy kaatua, että Jumalan valtakunta voi alkaa kirkkaudessaan, ja tuo suuri Tuhatvuotisvaltakunta tulla paikalleen.

141 Kun näen vanhan puun, joka muutama vuosi sitten, kun olin poika, oli siellä kuninkaallisine oksineen, ja kuinka minä ajattelinkaan, että tuo puu tulisi olemaan siellä satoja vuosia, ja tänään siitä on pystyssä vain kanto. Tietää, että kaiken kuolevaisen täytyy väistyä.

142 Minä myöskin, Herra, joka kerran olin nuori mies, näen itseni siirtyvän nyt syrjään. Tänään monet harmaat päät ovat kumartuneina tässä rakennuksessa, vaikka he kerran olivat voimakkaita, komeita nuoria miehiä. Monet naiset päänsä kumarrettuina, kyynelten nyt vieriessä ryppyisiä kasvoja, jotka kerran olivat kauniit heidän ollessaan nuoria naisia.

143 Oi, Jumala, kaikki liha on kuin ruoho. Loppu on lähellä. Oi, Jumalan Kristus, vastaanota nämä ihmispoloiset Sinun valtakuntaasi. Jonakin päivänä minun täytyy seistä siellä Jumalan valtaistuimen luona tekemässä tiliä palvelustehtävästäni, vastaamassa näistä asioista, joita Sinä olet antanut minun tehdä, Herra, ihmisten keskellä, julistaakseni Herran Jeesuksen ylösnousemusta. Jumala, minun täytyy vastata siitä. Oi, Jumala,

polta intoa sydämeeni lisää ja lisää ja viisautta, että tietäisin kuinka johdattaa ihmiset Herralle Jeesukselle.

144 Tänään, Isä, Sinä olet luvannut Sanassasi: "Hän, joka kuulee Minun Sanani, ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on iankaikkinen elämä, eikä hän koskaan tule tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään."

145 Monet kädet täällä kohosivat, Herra. Monet kadotetut ihmisparat, monet heistä luopioita ja poissa tieltä. Jumala suo juuri tällä hetkellä Pyhän Hengen antaessa todistuksen, että nämä asiat ovat totta, että me olemme lopun ajassa, ja he käsittävät, että jonakin päivänä heidän täytyy mennä. Voikoot he vastaanottaa Kristuksen juuri nyt.

146 Päämme ollessa kumarrettuina, onko täällä joku, joka ei kohottanut kättään ensimmäisellä kutsulla? Kohottaisitko sinä nyt kätesi ja sanoisit: "Minä haluan vastaanottaa Kristuksen tällä hetkellä henkilökohtaisena Pelastajanani." Tekisitkö niin? Joku muu, joka ei... Huomasitteko kuinka tuli iski rakennukseen, kun tuo Sana lähti? Minä uskon, ja Jumala siunatkoon sinua nuori ystävä, nuori mies kätesi ylhäällä. Jumala suokoon veljeni, sinulla on iankaikkinen elämä uskomalla Herraan Jeesukseen. Ihmettelenpä, jos jossakin parvekkeella... Jos me näemme, että Jumala lupasi nämä asiat... Me olemme täällä nähdäksemme niiden tapahtuvan. Me tiedämme Jumalan luvanneen sen, ja mitä tahansa Jumala lupaa, Jumala on velvoitettu tekemään sen.

147 Olisiko vielä joku muu? Jumala siunatkoon sinua, rouva; näen kätesi. Nostaisiko joku toinen kätensä? Jumala siunatkoon sinua, rouva; näen kätesi. Jumala siunatkoon sinua nuori neiti; näen kätesi. Joku muu? Jumala siunatkoon sinua, rouva; näen kätesi. Joku parvekkeella? Haluaisin nähdä parvekkeella jonkun, joka ei ole kristitty, sanovan… Jumala siunatkoon sinua. Tiesin, että sinä olisit siellä. Joku… vain joku. Koska Pyhä Henki johtaa minua parvekkeelle. En tiedä miksi.

148 En ole fanaatikko. Jos olen, niin tarkoitukseni ei ole olla sellainen. Mutta näyttää siltä, että parvekkeella on joku. Jumala siunatkoon sinua, poikani. Olkoon mahdollista, ja jos tuo on vaimosi vieressäsi, että palvelet Herraa koko sydämestäsi. Muuttakoon se elämäsi, kotisi. Se tulee tekemään sen. Tulkoon sinusta Hänen palvelijansa.

149 Onko täällä vielä joku, juuri ennen lopettamista, ennen kuin siirrän palveluksen veli Bozelle. Poikien tulee tulla muutaman minuutin kulut-

tua ja aloittaa rukouskorttien jakaminen. Nostaisitko, yksi tai useampia, kätenne rakennuksessa. Veli Joseph… Jos te nostaisitte kätenne, niin haluan rukoilla puolestanne.

150 Kyllä. Kyllä, Jumala siunatkoon sinua. Huomaan sinut siellä alhaalla. Kiitos, hyvä herra. Jumala siunatkoon sinua siellä, nuori mies. Se on todella hienoa.

151 Nyt tämä saattaa näyttää hieman oudolta joillekin teistä; kuinka yksi sana voisi rikkoa jotakin senkaltaista, ja että tuli voisi levitä. Katsokaahan, se on, koska siinä on totuus, (pääasia sanomassa, näettehän), että me olemme lopun ajassa. Jumala siunatkoon sinua, herra. Minä näen kätesi. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Minä sanon teille ystävät, että uskon täällä istuvan monia, jotka tulevat kestämään hirvittävää vainoa uskonsa vuoksi, ennen kuin se on sinetöity pois.

152 Jumala siunatkoon sinua. Kohottaisiko joku muu kätensä? Jumala siunatkoon sinua siellä aivan takana. Minä näen kätesi, herra. Joku muu vielä nopeasti odottaessamme loppurukousta, kohottaisitteko kätenne. Jumala siunatkoon sinua poikani, Jumala siunatkoon sinua poika, Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua; minä näen kätesi tuo mies siellä ylhäällä. Kyllä, Jumala siunatkoon sinua, veli.

153 Näettekö, se on ihmeellistä, vain vastaanottaa Kristus. Kun te kohotatte kätenne, Jumala kirjoittaa sen Elämän Kirjaan. Sinä hetkenä, kun te uskotte, te siirrytte kuolemasta elämään, kun te kohotatte kätenne. Kuinka te kohotitte kätenne? "Kukaan ei voi tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni vedä häntä ensin." Sitä se on. Jumala on täällä vetämässä. Te kohotatte kätenne. Enkeli kirjoittaa nimenne Elämän Kirjaan; se selvittää sen. Nyt te tulette vastaanottamaan Pyhän Hengen, jos vain tulette uskomaan. Nyt päämme kumarrettuina jälleen.

154 Taivaallinen Isämme, lähetä siunauksesi, ja minä kiitän Sinua Isä, tästä suuresta ihmisjoukosta, joka juuri vastaanotti Kristuksen. Kiitos, että Sinä vahvistit Sinun sanomasi, Herra, antaen sen ja tehden ne asiat, jotka olet tehnyt meille tänään. Nämä ihmiset tulevat olemaan onnellisia kaikkina elämänsä päivinä. Sinä olet antanut heille iankaikkisen elämän juuri nyt, koska he ovat uskoneet Herraan Jeesukseen.

155 Ja Isä, kun alttarikutsu on annettu hetken kuluttua, tulla tänne ylös henkilökohtaisesti seisomaan alttarin ympärille, tai käytävälle, rukoilemaan Sinua ja antamaan kiitoksen heidän pelastuksestaan, minä rukoi-

len, että jokainen, jonka käsi meni ylös, seisoisi käytävällä jossakin, ja rukoilisi Sinua, ja antaisi kiitoksen siitä, että Sinä olet vastaanottanut heidät Sinun valtakuntaasi. Suo se, Herra. Voikoon Sinun iankaikkinen siunauksesi levätä heidän yllään. Päämme ollessa, kumarrettuina, veli Joosef tulee jatkamaan rukouksessa.

branhaminsaarnoja.fi